

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14746/2023
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марина Николић, адвокат из ..., против тужене „Банка Поштанска штедионица“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1945/22 од 22.02.2023. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1945/22 од 22.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1945/22 од 22.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 2603/21 од 07.07.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде права личности плати 200.000,00 динара са затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 86.700,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1945/22 од 22.02.2023. године жалба тужене је усвојена, па је првостепена пресуда преиначена, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права личности, са каматом и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка са каматом, а тужилац обавезан да туженој на име трошкова првостепеног поступка плати 65.400,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с

предлогом да се о истој одлучи на основу члана 404. став 1. ЗПП, као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу за претрпљене душевне болове због повреде права личности, а побијаном пресудом је преиначена првостепена пресуда, тако што је тужбени захтев тужиоца у целини одбијен као неоснован. Побијана одлука је донета применом одговарајућих одредаба материјалног права, а погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Питања на која се ревизијом указује нису питања од општег интереса, нити питања која су од значаја за равноправност грађана, а пошто одлука о тужбеном захтеву у парницама са правним основом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, следи да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 2. ЗПП.

Из тог разлога је Врховни суд одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе чл. 404. ст. 2 ЗПП- а.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу ради накнаде штете 14.12.2021. године, а вредност предмета спора је 200.000,00 динара.

Како је ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић